

مناجات شعبانيه

حضرت امير عليه السلام

متن و ترجمه روان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مناجات شعبانیه

حضرت امیر علیه السلام

متن و ترجمه روان

ویژگی های مهم «دعای آسان»

نگارش ساده جملات دعا
تقسیم بندی به عبارات کوتاه
ترجمه ساده و توضیحی

عنوان:

مناجات شعبانیه حضرت امیر علیه السلام

ترجمه و تنظیم:

مؤسسه قرآنی مشتاق حکمت

سال نشر: ۱۴۰۱

کانال تلگرام: @asanquran

مناجات شعبانیه حضرت امیر علیه السلام

فراز اول

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده مهربان

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّآلِ مُحَمَّدٍ

خدای من، بر پیام آور مهربانت محمد و خانواده او
و امامان بعد از او درود بفرست؛

وَاسْمَعْ دُعَائِيْ إِذَا دَعَوْتُكَ،

و هنگامی که تو را می خوانم دعای مرا بشنو؛

وَاسْمَعْ نِدَائِيْ إِذَا نَادَيْتُكَ،

و آن هنگام که صدایت می زنم صدای مرا بشنو،

وَاقْبَلْ عَلَيَّ إِذَا نَاجَيْتُكَ،

و زمانی که با تو رازهایم را می‌گویم
و نیازهایم را درخواست می‌کنم، به من توجه کن؛

فَقَدْ هَرَبْتُ إِلَيْكَ،

که به راستی من به سوی تو گریخته‌ام و به غیر تو امیدی ندارم؛

وَوَقَفْتُ بَيْنَ يَدَيْكَ، مُسْتَكِينًا لَكَ، مُتَضَرِّعًا إِلَيْكَ،

و با فروتنی درحالی که اشک به چشمانم امان نمی‌دهد،
در برابرت ایستاده‌ام؛

رَاجِيًا لِمَا لَدَيْكَ ثَوَابِي،

و به آن لطفی که فقط در نزد تو یافت می‌شود امیدوارم؛

وَتَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي،

(مرا می بینی) و به هرچیزی که در قلب من می گذرد آگاهی؛

وَتَخْبِرُ حَاجَتِي،

و از نیازهای من خبر داری؛

وَتَعْرِفُ ضَمِيرِي،

و ذات مرا می شناسی؛

وَلَا يَخْفَى عَلَيْكَ أَمْرٌ مُنْقَلَبِي وَمَثْوَايَ،

و عاقبتم و جایگاهم، هنگامی که در آخرت نزد تو باز می گردم،
بر تو پوشیده نیست؛

وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُبَدِيَ بِهِ مِنْ مَنَطِقِي،

هرکاری را که می خواهم آغاز کنم
و آنچه را که می خواهم بر زبان آورم می دانی؛

وَأَتَقَوَّهُ بِهِ مِنْ طَلِبَتِي،
وَأَرْجُوهُ لِعَاقِبَتِي،

خواسته‌هایم و هر چه برای عاقبتم امیدوارم را می‌دانی؛

وَقَدْ جَرَتْ مَقَادِيرُكَ عَلَيَّ، يَا سَيِّدِي،
فِي مَا يَكُونُ مِنِّي إِلَى آخِرِ عُمُرِي
مِنْ سِرِّرَتِي وَعَلَانِيَتِي

ای خدای من، آنچه از ابتدا تا پایان عمر، هر پنهان و آشکاری،
برای من مقدر کردی، اتفاق افتاده و اتفاق خواهد افتاد؛

وَبِيدِكَ لَا بِيَدٍ غَيْرِكَ زِيَادَتِي
وَنَقْصِي وَنَفْعِي وَضَرِّي

افزایش و کاهش رزق من، سود و زیان من،
تنها تحت فرمان توست
و هیچ غیرتویی در آن دخیل نیست

فراز دوم

إِلَهِیْ إِنْ حَرَمْتَنِی فَمَنْ ذَا الَّذِیْ یَرْزُقُنِیْ

معبود من، اگر تو مرا محروم کنی، کیست که مرا روزی دهد؟

وَإِنْ خَذَلْتَنِی فَمَنْ ذَا الَّذِیْ یَنْصُرُنِیْ؛

اگر تو من را خوار و بی ارزش قرار بدهی،
چه کسی توانایی یاری من را خواهد داشت؟

إِلَهِیْ أَعُوذُ بِكَ مِنْ غَضَبِكَ وَحُلُولِ سَخَطِكَ

خدای من، از خشم و نارضایتی تو، به خودت پناه می آورم؛

إِلَهِیْ إِنْ كُنْتُ غَیْرَ مُسْتَأْهِلٍ لِرَحْمَتِكَ

خدای من، درست است که من لیاقت مهربانی و لطف تو را ندارم،

فَإِنَّتَ أَهْلٌ أَنْ تَجُودَ عَلَيَّ بِفَضْلِ سَعَتِكَ.

ولی تو سزاوار این هستی که لطف بی انتهایت را به من ببخشی؛

إِلٰهِي كَأَنِّي بِنَفْسِي وَاقِفَةٌ بَيْنَ يَدَيْكَ
وَقَدْ أَظْلَمَ حُسْنُ تَوَكُّلِي عَلَيْكَ

خدایا، من در حالی مقابل تو ایستاده‌ام که،
اعتماد نیکی که به تو دارم، بر تمام وجودم سایه انداخته؛

فَقُلْتَ مَا أَنْتَ أَهْلُهُ وَتَغَمَّدَتْنِي بِعَفْوِكَ.

تو آنچه را که شایسته توست می‌گویی
و من سر تا پا گناه را با گذشت خود می‌بخشی.

فراز سوم

إِلٰهِي إِنْ عَفَوْتَ فَمَنْ أَوْلَىٰ مِنْكَ بِذٰلِكَ ؟

خدای من، اگر مرا ببخشی،
چه کسی بهتر از تو می تواند از من و خطاهایم بگذرد؟

وَإِنْ كَانَ قَدْ دَنَا أَجَلِي وَلَمْ يُدْنِنِي مِنْكَ عَمَلِي

و اگر روزی که مرگ من نزدیک شده برسد
و کردارم مرا به تو نزدیک نکرده باشد،

فَقَدْ جَعَلْتُ الْإِقْرَارَ بِالذَّنْبِ إِلَيْكَ وَسِيلَتِي.

آن روز، اعتراف به گناه و اشتباه هایم را،
وسیله نزدیکی به تو قرار می دهم.

إِلَهِي قَدْ جُرْتُ عَلَى نَفْسِي فِي النَّظَرِ لَهَا

من با اولویت دادن به نفس خودم به خویشتن ستم کردم.

فَلَهَا الْوَيْلُ إِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَهَا.

پس وای به حال نفس من، اگر تواز او نگذری.

إِلَهِي لَمْ يَزَلْ بِرُكِّ عَلَى أَيَّامَ حَيَاتِي

مهربانا، در تمام روزهای زندگی،
با وجود نافرمانی‌ها و خطاهایم،
نیکی خود را از من دریغ نکردی؛

فَلَا تَقْطَعْ بِرِّكَ عَنِّي فِي مَمَاتِي.

از تو می‌خواهم وقت مرگم نیز،
نیکی و لطف را از من نگیری.

فراز چهارم

إِلَهِیْ کَیْفَ آئِسُ مِنْ حُسْنِ نَظَرِکَ لِی بَعْدَ مَمَاتِی

امید من، چگونه از نگاه زیبا، لطیف و مهربان تو بر خودم،
پس از مرگ ناامید شوم؟

وَأَنْتَ لَمْ تُؤَلِّنی إِلَّا الْجَمِیلَ فِی حَیَاتِی؛

در حالی که تو در تمام زندگی یار و سرپرست نیک من بودی.

إِلَهِیْ قَوْلَ مِنْ أَمْرِی مَا أَنْتَ أَهْلُهُ،

خدایا، آن چنان که شایسته بزرگی و خدایی توست
کار مرا بر عهده بگیر

وَعُدَّ عَلَيَّ بِفَضْلِكَ عَلَى مُذْنِبٍ قَدْ غَمَرَهُ جَهْلُهُ.

من گناهکاری هستم که نادانیم، مرا در خود غرق کرده؛
ولی توای خدای مهربان، نظر لطف و عنایت خود را به سوی من برگردان.

إِلَهِی قَدْ سَتَرْتَ عَلَيَّ ذُنُوبًا فِي الدُّنْيَا

خدای من، گناهانم را در دنیا پوشاندی

وَأَنَا أَحْوَجُ إِلَى سِتْرِهَا عَلَيَّ مِنْكَ فِي الْآخِرَى.

ولی من به اینکه گناهانم را در آخرت بپوشانی، بسیار نیازمندم.

فراز پنجم

إِلَهِی قَدْ أَحْسَنْتَ إِلَیَّ
إِذْ لَمْ تُظْهِرْهَا لِأَحَدٍ مِنْ عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ

خدایا، در این دنیا به من لطف کردی
و خطاهایم را بر هیچ کدام از بنده های نیکوکاران آشکار نکردی.

فَلَا تَفْضَحْنِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى رُؤُوسِ الْأَشْهَادِ.

پس در روز قیامت هم در میان جمع، مرا رسوا نکن.

إِلَهِی جُودُكَ بَسَطَ أَمَلِي،

خدای من، بخشندگی تو، امید و آرزوی مرا
نسبت به بخشش تو زیاد کرده!

وَعَفْوُكَ أَفْضَلُ مِنْ عَمَلِي.

و گذشت تو، از کردار من بالاتر است.

إِلَهِي فَسُرِّنِي بِإِلْقَائِكَ يَوْمَ تَقْضَى فِيهِ بَيْنَ عِبَادِكَ.

خدای من، در روزی که تو میان بندگان داور می کنی،
مرا از دیدار خودت شاد کن.

إِلَهِي، اِعْتِذَارِي إِلَيْكَ
اعْتِذَارُ مَنْ لَمْ يَسْتَغْنِ عَنْ قَبُولِ عُذْرِهِ

خدایا، عذرخواهی من، مانند کسی است که
واقعاً نیازمند است، عذرش قبول شود،

فَاقْبَلْ عُذْرِي يَا أَكْرَمَ مَنْ اِعْتَذَرَ إِلَيْهِ الْمُسِيئُونَ؛

پس خواهش می کنم عذرخواهی مرا قبول کن.
ای بخشنده ترین کسی که بدکاران از او تقاضای بخشش دارند،

فراز ششم

إِلَهِی لَا تَرُدَّ حَاجَتِی،

خدای من، درخواستم را رد نکن.

وَلَا تُخَيِّبْ طَمَعِی،

من به بخشش تو حریص هستم؛ ناامیدم نکن.

وَلَا تَقْطَعْ مِنْكَ رَجَائِی وَآمَلِی.

و امید و آرزویم را از خودت قطع نکن.

إِلَهِی لَوَارَدْتَ هَوَانِی لَمْ تَهْدِنِی،

خدای من، اگر خواری و شکست مرا می خواستی،
مرا به سمت نور هدایت نمی کردی.

وَلَوْ أَرَدْتَ فَضِيحَتِي لَمْ تُعَافِنِي.

و اگر می خواستی مرا رسوای عالم و آدم کنی،
مرا نمی بخشیدی.

إِلَهِي مَا أَظُنُّكَ تَرُدُّنِي فِي حَاجَةٍ
قَدْ أَفْنَيْتُ عُمُرِي فِي طَلِبِهَا مِنْكَ.

خدای من، گمان نمی کنم درخواستی که در تمام زندگی
از تو داشتم (بخشش گناهانم) را رد کنی.

إِلَهِي فَلَكَ الْحَمْدُ أَبَدًا أَبَدًا دَائِمًا سَرْمَدًا

محبوب من، همیشه و همیشه و جاودانه تو را می ستایم

يَزِيدُ وَلَا يَبِيدُ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى.

و به تو محبت می ورزم؛ و همان طور که تو دوست داری،
این محبت زیاد می شود و از بین نمی رود.

فراز هفتم

إِلَهِي إِنْ أَخَذْتَنِي بِجُرْمِي أَخَذْتُكَ بِعَفْوِكَ،

خدای من، اگر گناهانم را به من یادآوری کنی،
گذشت تو را یادآوری می‌کنم؛

وَإِنْ أَخَذْتَنِي بِذُنُوبِي أَخَذْتُكَ بِمَغْفِرَتِكَ،

و اگر نافرمانی‌هایم را یادآوری کنی،
بخشش تو را یادآوری می‌کنم؛

وَإِنْ أَدَخَلْتَنِي النَّارَ أَعْلَمْتُ أَهْلَهَا أَنِّي أَحِبُّكَ.

و اگر مرا وارد آتش سوزان جهنم کنی، اهل آتش را خبر می‌کنم؛
و با تمام وجودم فریاد می‌زنم تو را دوست دارم.

إِلَهِي إِنْ كَانَ صَغُرَ فِي جَنْبِ طَاعَتِكَ عَمَلِي

خدای من، اگر عمل من در مقابل طاعت تو ناقص و کم بوده،

فَقَدْ كَبُرَ فِي جَنْبِ رَجَائِكَ أَمَلِي.

ولی از سر امید به تو، آرزویم بزرگ است.

فراز هشتم

إِلَهِیْ کَیْفَ أَنْقَلِبُ مِنْ عِنْدِكَ بِالْخِیْبَةِ مَحْرُومًا

خدای من، چگونه برگردم؟
چگونه با ناامیدی و ناکامی از پیشگاه تو برگردم،

وَقَدْ كَانَ حُسْنُ ظَنِّي بِجُودِكَ
أَنْ تَقْلِبَنِي بِالنَّجَاةِ مَرْحُومًا

درحالی که فکر می کردم مرا می بخشی
و با بخشش تو رستگار می شوم.

إِلَهِیْ وَقَدْ أَفْنَيْتُ عُمْرِي فِي شِرَّةِ السَّهْوِ عَنْكَ،

خدای من، تو را در زندگی فراموش کردم؛
و با این فراموشی، زندگیم را نابود کردم.

وَأَبْلَيْتُ شَبَابِي فِي سَكْرَةِ التَّبَاعِدِ مِنْكَ.

جوانی ام را در بی خبری و دوری از تو از بین بردم.

إِلَهِی فَلَمْ أَسْتَيْقِظْ أَيَّامَ اغْتِرَارِي بِكَ،

خدای من، مغرور شدم و از خواب غرور بیدار نشدم.

وَرُكُونِي إِلَى سَبِيلِ سَخَطِكَ؛

و در مسیری که تو خشمگین می شدی،
با خیال آسوده قدم برداشتم.

فراز نهم

إِلَهِی وَأَنَا عَبْدُكَ وَابْنُ عَبْدِكَ

خدای من، عاشقت هستم؛ بنده تو هستم؛
و پدر و مادرم هم بنده و عاشق تو هستند؛

قَائِمٌ بَيْنَ يَدَيْكَ،

در پیشگاه تو ایستاده‌ام؛

مُتَوَسِّلٌ بِكَرَمِكَ إِلَيْكَ.

درحالی که به بزرگواری و بخشش تو متوسل شده‌ام.

إِلَهِی أَنَا عَبْدٌ أَتَنَصَّلُ إِلَيْكَ مِمَّا كُنْتُ أُوَاجِهُكَ بِهِ

مِنْ قِلَّةٍ اسْتِحْيَائِي مِنْ نَظَرِكَ،

خدایا، من بنده‌ای هستم که از گناهان زشتی که به خاطر
بی‌حیایی در حضورت مرتکب شده‌ام، عذر خواهی می‌کنم؛

وَأَطْلُبُ الْعَفْوَ مِنْكَ إِذِ الْعَفْوُ نَعْتُ لِكَرَمِكَ.

و می‌خواهم مرا ببخشی؛ زیرا بخشش و بزرگواری، صفت توست.

إِلَهِي لَمْ يَكُنْ لِي حَوْلٌ
فَأَنْتَقِلْ بِهِ عَنْ مَعْصِيَتِكَ
إِلَّا فِي وَقْتٍ أَيْقِظَنِي لِمَحَبَّتِكَ،
وَكَمَا أَرَدْتَ أَنْ أَكُونَ كُنْتُ

خدایا، من توان ایستادن در مقابل نفس نافرمان خود را ندارم؛
تا بجای نافرمانی، فرمانبردار تو باشم؛
و تنها در صورتی می توانم با نفس خود بجنگم که تو،
با دوست داشتن و محبت، دستم را بگیری و بیدارم کنی،
تا همان طور که تو می پسندی باشم.

فَشَكَرْتُكَ بِإِدْخَالِي فِي كَرَمِكَ،

خدای من، به خاطر اینکه مرا بخشیدی، از تو ممنونم.

وَلِتَطْهِّرْ قَلْبِي مِنْ أَوْسَاجِ الْغَفْلَةِ عَنْكَ.

و به خاطر اینکه دلم را و قلبم را
از زشتی بی خبری از خودت پاک کردی، ممنونم.

فراز دهم

إِلَهِی، اُنْظُرْ إِلَیَّ نَظْرَ مَنْ نَادَیْتَهُ فَأَجَابَكَ،

خدای من، به من نگاه کن؛ همانند نگاه به کسی که او را صدا زدی، و او به تو پاسخ می دهد.

وَاسْتَعْمَلْتَهُ بِمَعُونَتِكَ فَأَطَاعَكَ،

و برای یاری اش کاری به او سپرده ای و او اطاعت کرده.

یا قَرِیبًا لَا یَبْعُدُ عَنِ الْمُغْتَرِّبِ،

ای نزدیکی که، از مغرور شدگان دور نمی شوی؛

و یا جَوَادًّا لَا یَبْخُلُ عَمَّنْ رَجَا ثَوَابَهُ.

و ای سخاوتمندی که، پاداش خود را از هرکسی که به آن امید بسته، دریغ نمی کنی.

إِلَهِی هَبْ لِي قَلْبًا يُدْنِيهِ مِنْكَ شَوْقُهُ،

خدای من، به من قلبی عطا کن، که اشتیاقش به تو، آن را به تو نزدیک کند.

وَلِسَانًا يُرْفَعُ إِلَيْكَ صِدْقُهُ،

و زبانی که راستگو بودنش، آن را به تو نزدیک کند.

وَنَظْرًا يُقَرِّبُهُ مِنْكَ حَقُّهُ.

و نگاهی که، حق بودنش، آن را به تو نزدیک کند

إِلَهِي إِنَّ مَنْ تَعَرَّفَ بِكَ غَيْرُ مَجْهُولٍ،

خدای من، ای عزیز، به راستی، هر که به وسیله تو شناخته شود، دیگر ناشناس نیست.

وَمَنْ لَا ذَبِكَ غَيْرُ مَخْذُولٍ،

و آنکه به تو پناه آورد، دیگر شکست نمی خورد.

وَمَنْ أَقْبَلَتْ عَلَيْهِ غَيْرُ مَمْلُوكٍ؛

و هر که به او توجه کنی، بنده دیگری نیست.
(و به کسی جز تو نیاز نخواهد داشت)

فراز یازدهم

إِلَهِى إِنَّ مَنِ انْتَهَجَ بِكَ لُمُسْتَنِيراً،

خدای من، هر که در راه تو قدم بگذارد،
البته در راهی سراسر نور و روشنایی وارد شده.

وَإِنَّ مَنِ اعْتَصَمَ بِكَ لُمُسْتَجِيراً،

و هر که به آغوش تو پناه آورد، پناهی امن دارد؛

وَقَدْ لَذْتُ بِكَ
يَا إِلَهَى فَلَا تُحَيِّبْ ظَنِّي مِنْ رَحْمَتِكَ،

و من به تو پناه آورده‌ام؛ ای خدای من،
پس مرا از لطف و مهربانی خودت ناامید نکن.

وَلَا تَحْجُبْنِي عَنْ رَأْفَتِكَ.

و از محبت خویش منع نکن.

إِلَهِي أَقِمْنِي فِي أَهْلِ وَلَايَتِكَ
مُقَامَ مَنْ رَجَا الزِّيَادَةَ مِنْ مَحَبَّتِكَ.

خدای من، گروهی از دوستان را تو هستند که امید به محبت بسیار زیاد تو دارند، مرا در گروه آنان قرار بده.

إِلَهِي وَالْهَمْنِي وَلَهَا بِذِكْرِكَ إِلَى ذِكْرِكَ،

خدای من، مرا واله و شیفته آن قرار بده،
که پیوسته به یادت باشم.

وَهَمَّتِي فِي رَوْحِ نَجَاحِ أَسْمَائِكَ وَمَحَلِّ قُدْسِكَ.

خدایا، کمکم کن که با تمام وجود،
تمام صفات، نام ها و جایگاه بلند تو را درک کنم

إِلَهِى بِكَ عَلَيَّ
إِلَّا الْحَقَّتْ بِي مَحَلِّ أَهْلِ طَاعَتِكَ،

خدای من، تو را به خودت قسم می‌دهم که مرا
در جایگاه کسانی که از تو پیروی می‌کنند قرار دهی.

وَالْمَثْوَى الصَّالِحِ مِنْ مَرْضَاتِكَ،

و به من، مقام رضا و خشنودی خود را عطا کنی.

فَإِنِّي لَا أَقْدِرُ لِنَفْسِي دَفْعًا،

قطعاً من، توانایی دورکردن شر و بدی از خود را ندارم.

وَلَا أَمْلِكُ لَهَا نَفْعًا

و اختیاری ندارم تا به خودم سودی برسانم.

فراز دوازدهم

إِلَهِی أَنَا عَبْدُكَ الضَّعِیفُ الْمَذِیْبُ،

خدای من، من بنده ناتوان و گناهکار تو ام.

وَمَمْلُوكُ الْمُنِیْبُ

و بنده ای هستم که به سوی تو بازگشته؛

فَلَا تَجْعَلْنِی مِمَّنْ صَرَفَتْ عَنْهُ وَجْهَکَ،

مرا از کسانی که رویت را از آنها برگرداندی قرار نده.

وَحَبَبَهُ سَهْوُهُ عَنِ عَفْوِکَ.

و مرا از آنان که غفلت و فراموشی شان،
باعث شده از بخشش تو محروم شوند قرار نده

إِلٰهِي هَبْ لِي كَمَالَ الْإِنْقِطَاعِ إِلَيْكَ،

خدایا، به من توفیق ده، تا از همه دل بپریم
و تنها به تو دل ببندم.

وَأَنْرِ أَبْصَارَ قُلُوبِنَا بِضِيَاءِ نَظَرِهَا إِلَيْكَ،

و دیده دلماں را با نگاه به سوی خودت روشن کن،

حَتَّى تَحْرِقَ أَبْصَارُ الْقُلُوبِ حُجُبَ النُّورِ

تا دل ما نور عظمت و بزرگی تو را ببیند.

فَتَصِلْ إِلَى مَعْدِنِ الْعَظْمَةِ،

و به سرچشمه عظمت دست یابد.

وَتَصِيرَ أَرْوَاحُنَا مُعَلَّقَةً بِعِزِّ قُدْسِكَ.

و روح و جان ما در حریم قدس تو به پرواز در آید.

إِلَهِی وَاجْعَلْنِی مِمَّنْ نَادَيْتَهُ فَأَجَابَكَ،

خدای من، عزیز من، مرا از کسانی قرار ده
که هرگاه صدایشان می زنی پاسخ می دهند،

وَلَا حَظَّتْهُ فَصَعِقَ لِحَالِكَ،

و وقتی به آنها توجه می کنی، در برابر بزرگی تو مدهوش می شوند؛

فَنَاجِيَتُهُ سِرًّا وَعَمِلَ لَكَ جَهْرًا؛

و وقتی با آنان راز پنهان می گویی، آنان آشکارا برایت کار می کنند.

فراز سیزدهم

إِلَهِي لَمْ أُسَلِّطْ عَلَى حُسْنِ ظَنِّي قُنُوطَ الْإِيَّاسِ،

خدای من، ناامیدی را بر امیدم مسلط نکن.

وَلَا انْقَطَعَ رَجَائِي مِنْ جَمِيلِ كَرَمِكَ.

و البته بزرگواری تو آن قدر زیباست، که امیدم قطع نمی شود.

إِلَهِي إِنْ كَانَتْ الْخَطَايَا قَدْ أَسْقَطَتْنِي لَدَيْكَ

خدای من، اگر اشتباهاتم مرا مقابل تو بی ارزش کرده،

فَاصْفَحْ عَنِّي بِحُسْنِ تَوَكُّلي عَلَيْكَ.

به خاطر اعتمادی که به بخشش تو دارم، از من بگذر.

إِلَهِي إِنْ حَطَّتَنِي الذُّنُوبُ مِنْ مَكَارِمِ لُطْفِكَ

خدای من، اگر گناهانم مرا از لطف تو دور کرده،

فَقَدْ نَبَّهَنِي الْيَقِينُ إِلَى كَرَمِ عَطْفِكَ.

اما یقین من به بزرگواری تو، به من هشدار می دهد.
(که از لطف تو نا امید نشوم)

إِلَهِي إِنْ أَنَامَتَنِي الْغَفْلَةُ عَنِ الْإِسْتِعْدَادِ لِلِقَائِكَ

خدایا، اگر خواب غفلت، مرا از آمادگی دیدار تو محروم کرده،

فَقَدْ نَبَّهَتَنِي الْمَعْرِفَةُ بِكَرَمِ آيَاتِكَ.

اما شناخت نعمت های کریمانه تو مرا هشیار می کند.

فراز چهاردهم

إِلَهِیْ إِنْ دَعَانِی إِلَى النَّارِ عَظِیْمُ عِقَابِکَ

خدای من، اگر گناهان من و عدالت تو
مرا به سمت آتش بزرگ مجازات بکشاند،

فَقَدْ دَعَانِی إِلَى الْجَنَّةِ جَزِیلُ ثَوَابِکَ.

همانا لطف تو مرا به سمت بهشت و پاداش بزرگ تو می برد.

إِلَهِیْ فَلَکَ أَسْأَلُ وَإِلَیْکَ أَبْتَهِلُ وَأَرْغَبُ،

خدای من، با گریه و زاری و اشتیاق از تو خواهشمندم؛

وَأَسْأَلُکَ أَنْ تُصَلِّیَ عَلَی مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

و درخواست می کنم بر حضرت محمد صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

و خاندان او سلام و درود بفرستی؛

وَأَنْ تَجْعَلَنِي مِمَّنْ يُدِيرُ ذِكْرَكَ،

و مرا از کسانی قرار دهی، که همیشه به یادت هستند؛

وَلَا يَنْقُضُ عَهْدَكَ،

و عهد و پیمانی که با تو بستند را نمی شکنند؛

وَلَا يَغْفُلُ عَنْ شُكْرِكَ،

و سپاسگزاری از تو را فراموش نمی کنند؛

وَلَا يَسْتَخِفُّ بِأَمْرِكَ

و به دستورات تو، با نگاه حقارت نمی نگرند.

فراز پانزدهم

إِلَهِی وَالحَقْنِی بِنُورِ عِزِّكَ الْبَهْجِ

خدای من، مرا به نور بزرگواری خودت،
همان نور عزت بخش، ملحق کن؛

فَاكُونْ لَكَ عَارِفًا،

تا تو را به خوبی بشناسم؛

وَعَنْ سِوَاكَ مُنْحَرِفًا،

و از غیر تو دوری کنم؛

وَمِنْكَ خَائِفًا مُرَاقِبًا،

و نگران و مراقب خشم تو باشم.

يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ،

ای صاحب شکوه و بزرگواری؛

وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ رَسُولِهِ وَآلِهِ الطَّاهِرِينَ

و درود خدا بر حضرت محمد (ص) و خاندان پاکیزه اش؛

وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا.

درودی فراوان.

التماس دعا

همه با هم برای ظهور آقا امام زمان
عَجَّلَ اللَّهُ تَعَالَى
فَرَجَهُ الشَّرِيف دعا کنیم.